

הם ידווחו עליו, הוא יאסור עליהם ל- השתמש באלחוט האוניה.
אולם נראה כי איום זה היה ריק מתוכן. אלחוטן האוניה, יוסי אלוני, היה ניתן לעיתונאים להתקשר לחוף, גם אם הרבי-חובל היה מורה לו אחרת. אלוני, בן מושב ישרישי, היה נרגש בגלל המסע ההיסטורי. בעוד שהרבי-חובל קיבל כל פקיד מצרי שעלה על הסיפון בפנים ממוצות ומודאגות, ולא הכין מתנות או מזכרות למצרים, שהיו כולם נרגשים ומחייכים, הכין אלוני בביתו מזכרות ל- אורחים המצרים וקיבל אותם בשימחה ובברכת סלאם עליכם.

אולם למרות פחדיו, נראה היה כי מגדלוביץ כימעט שגרם לכך שהאוניה לא תעבור בסוויס, ולא בגלל השילטונות המצריים. כאשר עלו אנשי מימשל מצריים וסוכן האוניה על סיפון אשדוד, התברר להם כי מיסמכים רבים, ביניהם מיסמכים רפואיים, אשר כל אוניה העוברת בו סוויס חייבת להיות מצוידת בהם, חסרו למגדלוביץ. כל אוניה אחרת, שלא היו

תכנס לכל ספר לימוד! מגדלוביץ גער בהרמן, וביתר העיתונאים שהצטרפו ל- בקשתו, ואמר להם: "אל תלמדו אותי מה לעשות באוניה שלי."
אחד מקציני האוניה, שלא ידע על סירובו של הרבי-חובל להניף את הדגל, וחשב כי הדגל לא הונף מחמת שיכחה, החליט לנקוט יוזמה. הוא פנה לגשר ו- הוציא את דגל הלאום שהיה מקופל באחת המגירות, והתכונן להניף אותו. כשראה מגדלוביץ את מעשיו, גער בו והורה לו להניח את הדגל במגירה.

רק נורות

ביטחון

מדוע החליט הרבי-חובל הישראלי להחמיץ את הרגע ההיסטורי? מתברר כי אי הנפת הדגל היתה רק תופעה אחת משלל תופעות מורות שאפיינו את התנהגותו של מגדלוביץ במסע. מגדלוביץ חשש במשך כל המסע, עד

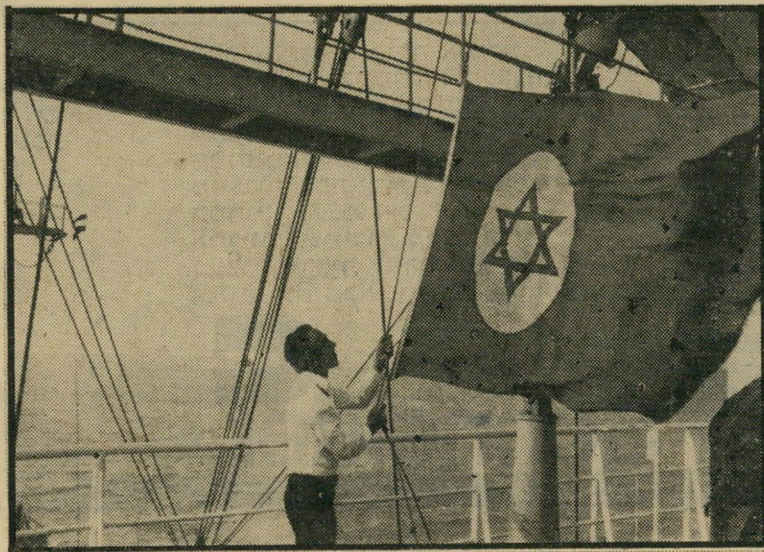
דגל מצרי
עוד לפני שניתנה ההוראה, כבר הניף הטבח הראשי של אשדוד, משה הרוש, את הדגל המצרי, ותוך כדי כך נשא נאום נימליץ על השלום בשפה הערבית. את הנפת הדגל ליווה אחד המלחים בתיפוף על סיר מיטבח הפוך. הקפטן כעס על הטכס והורה להפסיק אותו מייד.

ואנשי צוותו שמעו אותו צועק בשימחה: "הצלחנו! מהר הביתה, לשפוף ויסקי למנועים, כדי שהנבלה הזקנה תרוץ מהר." עוד לפני שעברה את התעלה, קיבלה אשדוד מיברק מחיפה שבו מודיעים לה כי עליה להפליג, לאחר שתעבור את התעלה, לאשדוד תחת לחיפה. מגדלוביץ היה שוה-ינפש אולם מלחי האוניה התקו ממו: "זהו מסע היסטורי, אנחנו צריכים לשוב לנמל הבית, חיפה, ולא לאשדוד." **ללא אישורו של מגדלוביץ התיקשור אחד מהם בשיחת רדיו-טלפון אל מנכ"ל "צ"ם", יחודה רוד תב, ודרש ממנו לשנות את מסלול ההפלגה. רותם הכין את שמנדלודי ביץ לא הכין ואישר את הבקשה.**

בה מיסמכים כאלה, היתה מתעכבת עד שהמיסמכים יוטסו אליה. אולם השיליטונות המצריים התירו לאשדוד לעבור גם בלי מיסמכים, וייתכן שעשו כך מחמת החשיבות ההיסטורית של המאורע. במשך כל המסע, עד לאחר שאשדוד עברה את התעלה, הסתובב מגדלוביץ כשהוא עצבני, מטרד, נוחף ללא הרף בפקודים שלו ובאורחיו, כשבקבוק צמוד אליו כל שעות היום והלילה. רק כאשר עברה אשדוד את התעלה, והתברר כי המסע הצליח, השתחרר מגדלוביץ ממתחיו

הקפטן חוגג

רבי-חובל של אשדוד, קרול מגדלוביץ, היה עסוק מרבית זמן ההפלגה בשתיית משקאות חריפים. בתמונה הוא נראה כשלפניו בקבוק שמפניה ובקבוק בירה ריק, אנשי הצוות טוננים, כי ההוראה שלא להניף את דגל ישראל על אשדוד אינה קשורה במשקאות החריפים, אלא נבעה מפחדו של הקפטן קרול מגדלוביץ שמא לא יתנו השילטונות המצריים לעבור בתעלה.

כ-15 מילים ימיים לפני שהגיעה אשדוד לחיפה, החל קרול מגדלוביץ לצפור צפרות קורעות שמיים. הוא נזכר כי באותו היום חל יום-הזכרון לחללי צה"ל והחליט לכבד את זכרם בצפרות. לפני שהאוניה נכנסה לנמל נזכר לפתע מנכ"ל דלוביץ בחשיבותו של הדגל. הוא הורה להניף את דגל הצי הישראלי, לא את דגל הלאום, ורק עד לחצי התורן. **היו שהשדרו כי מגדלוביץ פעל על פי הוראות מהארץ, כשסירב להניף את דגל ישראל כתעלת סוויס. אולם דובר חברת "צ"ם", דויד שרגא, אמר ל"העולם הזה" כי חברת "צ"ם" לא הורתה ל"אשי רוד" שלא להניף את הדגל, ואינו הוא היתה יודעת שמגדלוביץ אינו מתכוון להניף אותו, היתה מורה לו לעשות כן.**

גם דובר שריהתחבורה, יחיאל אמיתי, שהופתע לשמוע על כך שדגל ישראל לא הונף בסוויס. הסביר כי לא ניתנה ישום הוראה ממשרד-התחבורה שלא ל- הניף את הדגל. הקפטן עצמו נמצא השבוע בלב ים, ואי-אפשר היה לקבל את הסבריו למחול.

דגל בחיפה
דגל ישראל לא הונף על אשדוד כאשר עברה בתעלה, אולם לפני שהגיעה האוניה לחיפה, הורה הרבי-חובל להניף את דגל הצי הישראלי על המוט אשר בירכתיים, וגם זאת רק עד חצי התורן, משום שבאותו היום חל יום הזיכרון לחללי צה"ל.